

СТАНОВИЩЕ

от проф. ем. д-р Николай Генов, Свободен Университет Берлин

по конкурс за доцент по професионално направление

3.1. Социология, антропология и науки за културата /Обществознание на страните от Източна Азия/

обявен в ДВ, бр. 14/19.02.2016 г. за нуждите на Центъра за източни езици и култури
към СУ

с единствен кандидат д-р Евгений Герчев Кандиларов

1.Изследователски и преподавателски интереси на кандидата

Широкият спектър на изследователските и преподавателски интереси на д-р Кандиларов е предопределен във висока степен от разнообразието и качеството на неговото образование. Той е преминал през наситена образователна програма. Тя включва завършване на софийска гимназия с преподаване на английски и руски език, следване в Софийския Университет по специалност История със специализация по арабско обществознание, следдипломна квалификация по японски език и култура, докторантура в СУ в областта на най-новата история на България, специализации в Китай и Япония и постдокторантура в Института „Диалог Европа“ на Софийския Университет.

Тази богата образователна подготовка дава възможност на д-р Кандиларов да развие голямо по обем и по организационни отговорности участие в изследователски проекти. Тематично те напълно съответстват на образователната подготовка на кандидата и във висока степен на задачите, които решава Центърът за източни езици и култури към СУ – изследвания по най-нова история на България в контекста на глобални и регионални процеси, по японистика, китаистика и кореистика. Публикационната активност на д-р Кандиларов следва тези тематични ориентации. Резултатът е внушителен с оглед на възрастта на кандидата – 48 авторски публикации с диференцирана разработка на множество специфични проблеми. Те включват проучвания за динамиката, постиженията и трудностите в развитието на българското общество преди и след 1989, на важни периоди в междудържавните отношения на България с Япония, КНР и Корея /както Южна, така и Северна Корея/, така и разработки за особеностите на икономическото, политическото и културно развитие на тези три страни.

На основата на тази висока изследователска и публикационна активност д-р Евгений Кандиларов е успял да натрупа богат педагогически опит. В тематичен план преподавателската работа на д-р Кандиларов плътно следва неговото участие в изследователски проекти и публикациите му. Учебните занятия са посветени на ключови проблеми в най-новата история на България, на следвоенното развитие на Япония, КНР, Южна и Северна Корея и на отношенията на България с тези страни в следвоенния период.

Междинна равностметка: Образователното развитие на д-р Кандиларов и тематичната ориентация на неговата изследователска и преподавателска дейност в много висока степен съответстват на изискванията за получаване на обявеното в конкурса научно звание „доцент“ към Центъра за източни езици и култури към Софийския Университет „Св. Климент Охридски“.

2. Научни постижения на кандидата

Самооценката за научните приноси на кандидата е в обем от 14 страници и реферира набор от публикации, чието научно съдържание далеч надхвърля средните изисквания за научни приноси при избор на доцент. Втора необичайна характеристика на приносите на д-р Кандиларов е, че те в поредица от случаи наистина могат да бъдат обсъждани под рубриката „за първи път в България“. Това се дължи отчасти на относителната неразработеност в българската научна общност на тези теми и проблеми, които доминират в полето от изследователски интереси на кандидата. Това обстоятелство съвсем не намалява, а напротив – повишава ценността на научните приноси на д-р Кандиларов. Той очевидно е открил и във висока степен вече е овладял една сравнително неразработена тематична ниша в българското обществознание. Това е едно значително научно постижение само по себе си. То поставя д-р Кандиларов в обявения конкурс в положението на кандидат, който едва ли би имал равностоен конкурент.

Потвърждение за тази диагноза на ситуацията може лесно да се намери в трите монографии на кандидата, публикувани след защитата на докторската му дисертация през 2007 година: *България и Япония. От Студената война към XXI век*. /2009/; *Япония. Икономика, технологии, иновации и управление* /2012, съвместно с проф. Нако Стефанов/ и *Източна Азия и България* /2016/. Краткият анализ на научните постижения на кандидата е съсредоточен върху тези три негови основни публикации.

Монографията *България и Япония. От Студената война към XXI век* възпроизвежда главно части от докторската дисертация на кандидата. Но историческият период на изследването е значително разширен и документалната база е силно обогатена. Новите материали и анализи засягат промените в отношенията между България и Япония в периода на трудния български преход към пазарна организация на икономиката и демократизация на политиката. Изследването на д-р Кандиларов нагледно и убедително разкрива негативни характеристики на процесите в България. Те определят загубата на интерес от страна на Япония към страна, която преживява дългосрочна икономическа криза заедно с поредица от периоди на политическа нестабилност и културна несигурност. Анализът и аргументите почиват на солидна база от документални източници, голяма част от които се представят за първи път пред широка читателска аудитория.

Подготвената заедно с проф. Нако Стефанов монография *Япония. Икономика, технологии, иновации и управление* съществено разширява и обогатява профила на д-р Кандиларов като отлично подготвен японист. Обичайният за повечето негови предишни публикации подход към анализиранияте проблеми и процеси с методите и категориалните средства на историческите изследвания е обогатен с категории и емпиричен материал, типични за икономическите и по-специално за иновационните изследвания. Това тематично и методично обогатяване е много добър залог за бъдещите интердисциплинни изследвания на кандидата. Проведеният от д-р Кандиларов анализ на държавно дирижираната модернизация на Япония и по-специално на нейната ре-индустриализация след Втората световна война, както и на интервенционистката японска държавна иновационна политика съдържа категорично опровержение на идеологическите постановки за свободен от държавно регулиране пазар като условие за успешно национално икономическо развитие.

Последната монография *Източна Азия и България*, публикувана през тази година, е посветена на твърде амбициозна задача - да се разкрият и анализират съществуващи и възможни връзки и взаимодействия между един огромен глобален регион и България. Решението на сложната задача се търси главно в анализ на условията и динамиката на отношенията между България и Япония. Но авторът привлича и обобщава също

материали от предишни публикации, посветени на постижения и проблеми в развитието на отношенията на България с КНР, Република Корея и КНДР. Така картината на взаимните интереси на страните от източноазиатския регион с България, на дипломатическите, икономически, политически и културни взаимодействия между региона и България са представени и анализирани убедително в тяхната комплексност и историческа динамика. В този широк исторически и познавателен контекст са анализирани ключови проблеми на историческото развитие на отделните източноазиатски страни и на отношенията им с България – връзката между национални традиции и модернизация, на регионални тенденции и национални особености, на изграждане и прилагане на национални стратегии за технологично и икономическо развитие, и др.

Междинна равностметка: Публикациите на д-р Евгений Кандиларов разкриват рядка способност за съсредоточаване върху слабо разработени в националната наука теми и проблеми с несъмнено познавателно и практическо значение, за конципиране и осъществяване на иновативни изследователски стратегии и за високо качество на представяне на получените резултати. Положителна тенденция е постепенното преодоляване на елементите на наративна историография и нарастващото внимание към категориално ръководени емпирични анализи.

3. Педагогически способности и реализация на кандидата

Широкият спектър на изследователските интереси на д-р Кандиларов и качеството на неговата изследователска работа му отварят очевидно много възможности за педагогическа реализация. Това ясно личи от раздела за преподавателската работа в неговото CV. Там са отразени 13 преподавателски задължения, повечето от които са поемани години наред. Тези задължения са сигурно доказателство не само за преподавателската работоспособност на кандидата, но и за това, че той е ценен и търсен като преподавател.

Междинна равностметка. Д-р Евгений Кандиларов несъмнено притежава подготовката и качествата на висококвалифициран университетски преподавател.

4. Заключение

Единственият кандидат за научното звание “Доцент“ по обявения в ДВ конкурс за нуждите на Центъра за източни езици и култури към СУ д-р Евгений Кандиларов отговаря на най-високи изисквания за получаване на това звание. Той е напълно подготвен за успешна изследователска и преподавателска работа в Центъра, на който вече успешно е сътрудничил.

Бих препоръчал на кандидата да заложи по-нататък не толкова на количествените параметри на публикационната си активност, а на високото качество в изследователската работа, което би позволило публикуването на негови разработки в солидни международни списания.

С уважение,

Проф. дфн Николай Генов

София, 05.05.2016